

NIT DE DISSABTE

Dissabte, 21h. Quan el sopar és a punt de començar ja fa més de dues hores que l'aixeta de casa dels Ollz raja i el degoteig imparable ja ha amarat la cuina i traspua perillosament cap al pis de baix. Són més de cent els convidats a taula, tots convenientment empolainats per a l'ocasió que els permetrà evadir-se en una trobada-sopar que és, de fet, una immillorable excusa per passar el cap de setmana al magnífic hotel Woltz. Els Shamz encara no s'han refet de l'ensurt de fa una estona quan, dirigint-se a l'hotel, amb el seu vehicle han embestit, distretament, un cotxe estacionat a uns quants carrers d'allí. Hi han deixat una targeta en comprovar que els danys eren molt quantiosos. El menú és bo i els Hanz el saboregen sense saber encara que en aquell precís moment algú els força el pany de casa i hi entra sense entrebancs sabent que la nit és llarga. Si, la nit és llarga i els convidats es fonen i es barregen en converses del no res i en algunes mirades creuades que potser procuren prometre's quelcom amb discreció. I amb indiscrecions. El cortcircuit es produeix a les 01h 20' i 10 minuts més tard provoca un inici d'incendi que, a la matinada, serà paorós a la seu Central del grup Hernz, just quan el senyor Hernz busca per tot l'hotel la senyora Hernz, a qui no veu des de fa ben bé un parell d'hores. A contrarrellotge es concentren a l'indret les màximes dotacions de bombers que han alertat, fins i tot, els membres del cos que estaven fora de servei, com en Paulz, qui ha hagut de fer mans i mànigues per arribar al quarter en trobar-se el seu vehicle mig destrossat al mateix lloc on l'havia deixat i, això si, amb una petita nota d'avís al capó i que ara mateix no pot perdre temps en llegir. La nit és llarga però el temps és curt. Ja fa estona que el sopar ha esdevingut festa i els comensals han optat per esplaiar-se i departir els uns amb els altres fins i tot amb alguna desafortunada discussió com la dels Yenz, que ja sospitaven, abans de començar, que aquella no seria la seva nit. Potser la darrera nit junts. En canvi per a la sra Klynz, unes contraccions anticipades seran el senyal per activar, amb el sr Klynz, el protocol per actuar que els van ensenyar en cas d'urgència que mai havien pensat fer servir i que tant de servei els acabarà fent quan vegin la llum camí de l'hospital. Els estralls de l'aixeta oblidada de casa dels Ollz són absolutament evidents a casa d'en Yuz que, quan arriba cansat de matinada al seu nou pis després d'haver treballat de cambrer durant hores en un sopar a l'hotel Woltz no veurà inicialment la manera pacífica d'enfrontar-se al daltabaix de la inundació que li arriba del pis de dalt d'on encara no ha tingut temps de conèixer-ne els veïns.

Alertat per telèfon el senyor Hernz s'assabenta de la catàstrofe de la seva seu central i dubta, només per un instant, de quin dels dos incendis que en aquell moment el desborden ha d'atacar primer. Hores després la seva salut se'n ressentirà. La nit que havia començat tranquil·la s'ha alterat i capgirat per a molts dels presents i la centraleta de Zurich rep, de cop, un grapat de trucades gairebé simultànies des del mateix indret però tractant de sinistres localitzats en espais diversos i dispersos. Ollz, Shamz, Hanz, Hernz, Klynz, Yenz, Paulz, Yuz...Tots tindran una resposta i una solució. Tots? Bé, hi ha parelles que hauran de resoldre algunes coses pel seu compte. Però per a la resta... en el fons haurà estat una vetllada tranquil·la. Gairebé per oblidar. Gairebé....zzzz.

Pep Garcia i Orri